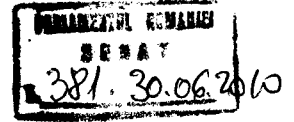
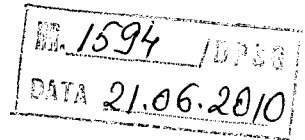

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*”, inițiată de domnul deputat Tudor Ciuhodaru – PSD (Bp. 131/2010).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 331 din *Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare*, cu o nouă literă, lit. j), în sensul introducerii pe cardul național de asigurat a opțiunii de donare de țesuturi și organe în vederea transplantului, în urma consimțământului explicit al persoanei cu capacitate de decizie.

În *Expunerea de motive* se precizează faptul că prezentul demers legislativ are drept scop crearea unui sistem prin care fiecare să își poată da din timpul vieții consimțământul legat de opțiunea donării de țesuturi și organe întrucât în prezent în România opțiunea „*pro*” nu este facilitată. În opinia inițiatorului creșterea numărului de organe și țesuturi pentru transplant ar putea fi realizată prin introducerea acestei opțiuni pe cardul național de asigurat, reflectând astfel cu fidelitate voința individuală cu privire la donarea de țesuturi și organe. Aceasta ar însemna ca persoanele sănătoase, cu capacitate de decizie să își poată exprima din timpul vieții voința de a fi donator. În această situație,

ar exista un consimțământ explicit, pe care nici măcar familia, în momentul decesului persoanei, nu-l poate anula. Această opțiune înregistrată pe cardul național de asigurat poate constitui baza registrului național de transplant.

II. Observații

1. În cuprinsul Legii nr. 95/2006 sunt reglementate pe larg, în Titlul VI art. 141-153 condițiile în care se poate efectua prelevarea și transplantul de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic.

Astfel, noțiunile definite de lege sunt cea de *prelevare de organe și/sau țesuturi și/sau celule de origine umană sănătoase morfologic și funcțional*, și cea de *transplant*, ca fiind activitatea medicală prin care, în scop terapeutic, în organismul unui pacient este implantat sau grefat un organ, țesut ori celulă, de la un donator ca subiect în viață sau decedat.

În art. 144 din același act normativ sunt reglementate condițiile în care pot fi prelevate organe, țesuturi și celule de origine umană de la un donator în viață, precum și condițiile în care acesta din urmă își poate exprima un consimțământ valabil.

Astfel, prelevarea de organe, țesuturi și celule de origine umană se poate efectua de la persoane majore în viață, având capacitate de exercițiu deplină, după obținerea consimțământului informat, scris, liber, prealabil și expres al acestora, fiind interzisă prelevarea de organe, țesuturi și celule de la persoanele fără capacitate de exercițiu.

Consimțământul se semnează numai după ce donatorul a fost informat de medic, asistentul social sau alte persoane cu pregătire de specialitate asupra eventualelor riscuri și consecințe pe plan fizic, psihic, familial și profesional, rezultate din actul prelevării.

Sub aspectul consimțământului, prelevarea de organe, țesuturi și celule de la donatorul decedat se face numai cu consimțământul scris a cel puțin unul dintre membrii majori ai familiei sau al rudelor – soț, părinte, copil, frate, soră. În absența acestora, consimțământul va fi luat de la persoana autorizată, în mod legal, să îl reprezinte pe defunct.

Prin urmare, în raport de dispozițiile legale invocate anterior apreciem ca fiind necesară reexaminarea și reformularea soluțiilor legislative care fac obiectul prezentei propuneri.

De altfel, din cuprinsul propunerii legislative nu rezultă mecanismul concret prin intermediul căruia măsurile legislative preconizate contribuie la realizarea obiectivelor descrise în cuprinsul *Expunerii de motive*.

2. În conformitate cu dispozițiile art. 319 lit. b) din Legea nr. 95/2006, *cardul național de asigurări de sănătate* este documentul care

dovedește că titularul acestuia este asigurat în sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.

Astfel, art. 331 din același act normativ stipulează informațiile minime care vor putea fi accesate de pe cardul național și care au rolul de a dovedi calitatea de asigurat a titularului acestuia.

Mai mult, potrivit art. 335, furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale aflați în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate au obligația de a acorda asistență medicală titularilor de card național în condițiile prevăzute de contractul-cadru și de normele metodologice de aplicare a acestuia.

De asemenea, precizăm că, potrivit art. 332 din Legea nr. 95/2006, cardul național se eliberează de casa de asigurări de sănătate unde figurează ca asigurat titularul cardului, iar cheltuielile necesare pentru eliberarea acestuia sunt suportate de casa de asigurări de sănătate emitentă.

Totodată, precizăm că informațiile prevăzute la art. 331 lit. a) - h) din Legea nr. 95/2006 și care vor putea fi accesate de pe cardul național, se circumscriu obiectului de activitate al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și sunt gestionate în sistemul de asigurări sociale de sănătate.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului